

Index locor. Sacr. Script.

V. 36. *Patientia necessaria*, &c. ut reportetis promissionem. Cur ad promissa necessaria patientia? T. 6. D. 5. à n. 11.

Cap. 11. v. 29. *Quod experti Aegyptij devorati sunt*. Cur devorati, dum alij transferunt liberi? T. 8. D. 2. n. 9. & à n. 13.

Epist. Iacobi.

Cap. 1. v. 4. *Opus perfectum habet*. Qualiter perfectum opus? T. 5. D. 2. n. 1.

Ibid. *Sitis perfecti, & integri, in nullo deficientes*. Quorsum verba affirmationis, & contrarij negationis, in perfectionem integritatis? T. 3. E. n. 22. 24. & 128.

V. 9. *Glorietur frater humilis in exaltatione sua*. Unde exaltatus, si humilitate proiecit? T. 5. D. 1. n. 12.

V. 17. *A Patre luminis*. Quo modo luminis fons, si lux non est? T. 1. E. à n. 28.

Cap. 5. v. 14. *Mendacis adversus veritatem*. Adversus quid ergo? T. 6. E. n. 41.

1. Petri.

Cap. 1. v. 11. *Posteriorior gloriis*. Quznam prior? T. 4. D. 3. n. 5.

Cap. 4. v. 13. *Communicantes Christi passionibus, gaudete ut & in revelatione glorie*. Quomodo revelatur gaudij beatitudo, ubi ingruit corporis passio? Ibid.

Cap. 5. v. 14. *Salutate invicem in osculo sancto*. Quid sacramentum osculorum? T. 3. E. n. 37.

2. Petri.

Cap. 1. v. 8. *Non vacuus, nec sine fructu*. Qui sine fructu, nec vacuus? Quis vacuus & infructuosus? Quis nec sine fructu, nec vacuus? T. 9. E. n. 52.

1. Iohannis.

Cap. 1. v. 5. *Deus lux est, & tenebrae in eo non sunt ullae*. Quid significet hoc modo loquendi? T. 11. E. à n. 27. Quo sensu Deus dicatur lux? à n. 32.

V. 6. *Mentimur & veritatem non facimus*. An in veritate possit esse emendacium? T. 6. E. à n. 41.

Cap. 2. v. 4. *Mendax est, & in hoc veritas non est*. Quid si contradictoria veritas & mendacium? Ibid.

V. 21. *Omne mendacium ex veritate non est*. Quid hic dicatur mendacium & veritas? à n. 40.

V. 27. *Verum est, & non est mendacium*. Quo proposito additur negatio positivi asserti? à n. 44.

Cap. 4. v. 6. *Deus caritatis est*. Quo sensu verum? T. 3. E. n. 96. & n. 107.

V. 17. *Sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo*. Quomodo sic, si ille in celo? T. 4. D. 3. n. 11.

Cap. 5. v. 19. *Mundus totus in maligno positus est*. Quomodo, & quis sit malignus? T. 10. D. 1. à numero 14.

V. 20. *Filius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscamus verum Deum*. &c. Cur Christum dicat verum Deum, & verum filium si non Deus Dous falsus, cui filius fictus? T. 3. E. n. 66. Quid est ille verus filius Dei? à n. 67.

2. Iohannis.

V. 9. *Omni qui recedit, & non permanet*. An permanentia in recessu? T. 2. E. à n. 20.

3. Iohannis.

V. 6. *Is qui amat primum gerere in eis non recipit nos*. Cor non recipit Iohannem patronum, quarens primum? T. 6. D. 2. n. 19.

V. 10. *Si venero, communio erit opera, quae facit*. Quare publicare, dicit communione? n. 11.

Ibid. *Verbis malignis garrisus in nos*. Quare in Iohannem verba maligna? n. 19. & 21. Cur illi detrahebat, si immaculatum venerat? n. 20.

Epist. Iude.

V. 4. *Solum dominatorem & dominum nostrum*. Quodnam discrimen inter utramque vocem? T. 3. E. n. 99.

Apocalyp.

Cap. 1. v. 8. *Ego sum Alpha & Omega, principium & finis*. Quomodo? T. 3. E. n. 119. T. 11. E. n. 3.

V. 9. *Particeps in tribulatione & regno & patientia*. Unde in tribulatione doloris acerbitas, & simul regni gloriosi & maiestatis auctoritas? T. 4. D. 3. num. 5.

V. 10. *Audivi post me vocem magnam*. Si vox facta, quid novi, si audiret? Et unde vox illa magna? T. 10. D. 4. n. 3.

V. 12. *Conversus sum, ut viderem vocem*. Quorsum, si vox non videtur? T. 10. D. 1. n. 3. D. 4. à n. 2. Cur dicitur conversus, unde vox emissit? Ibid. Quid vox videt? T. 5. D. 3. n. 12.

Ibid. *Quae loquebatur mecum*. Unde cognovit? T. 6. D. 1. n. 13.

Ibid. *Conversus vidi septem candelabros*. Si querebat vocem, quomodo vidit lucem? Ibid.

V. 17. *Ego sum primus & novissimus*. Quid & quomodo? T. 3. E. n. 118.

Cap. 5. v. 7. *Qui habet aures audiendi, audiat*. Quis ita, nec audit? T. 6. D. 1. n. 15. & 17. T. 10. E. à n. 32.

V. 10. *Misurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem*. Quomodo si misit Iudex? T. 1. D. 3. n. 12. Cur dicitur diabolus & non demon? Ibid.

V. 24. *Qui non cognoverunt altitudinem Satanae*. Quae Satanae dicantur altitudines? T. 3. D. 1. n. 11.

Ibid. *Non mittam super vos aliud pondus*. Quodnam pondus ponderi, ut sit aliud? Ibid.

Cap. 4. v. 4. *In circuitu sedis sedilia viginti quatuor, & super thronos viginti quatuor seniores sedentes*. Cur senio tribuitur senioribus, & nequaquam animalibus? T. 2. D. 4. n. 17.

V. 5. *De throno procedebant fulgura, & voces & tonitruus*. Cur simul? T. 1. D. 4. n. 2. Unde huiusmodi tempestas? T. 7. D. 6. n. 8.

V. 6. *Quantum mare vitreum simile crystalli*. Cur mare crystalli, atque vitri simile? T. 7. D. 1. n. 11.

Ibid. *In medio sedis & in circuitu sedis quatuor animalia*. Quomodo in sedis circuitu, & in sedis medio? T. 2. D. 4. n. 17.

Cap. 5. v. 4. *Ego stebam multum*. Quo proposito? T. 7. D. 6. num. 8.

V. 10. *Fecisti nos, Deo nostro regnum*. Quid

Et Quaestionum literalium.

Quid sit homines Deo regnum constituere? T. 1. E. n. 26.

Cap. 6. v. 2. *Data est ei corona*. Cur post & ante victoriam? T. 9. D. 3. à n. 12.

Ibid. *Exiit vincens ut vinceret*. Quid pridem vicerat ante victoriam? T. 4. D. 1. n. 9. T. 9. D. 3. num. 12.

V. 4. *Datus est ei gladius magnus*. Unde datus? T. 9. D. 3. n. 13.

V. 5. *Habebat stateram in manu sua*. Si in statera iudicium, quomodo mors sequebatur? n. 14.

V. 12. *Sol factus est riger*. Unde Solis decor splendori non concolor? T. 7. D. 6. n. 4.

Cap. 9. v. 5. *Cruciatu eorum ut cruciatus scorpionis*. Cur sicut scorpionis, mors detrahebat? T. 6. D. 3. n. 12.

V. 10. *Habebant caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis eorum*. Quid novum aculei in caudis, si scorpionibus similes? D. 4. n. 5.

Cap. 10. v. 10. *Mei dulce, & amaricatus est venter meus*. Unde in homacho amaritudo, quae in ore mellis dulcedo? T. 4. D. 4. n. 18. T. 6. D. 5. n. 14.

Cap. 12. v. 1. *Signum magnum apparuit in caelo*. Quomodo Sole radiata, Solem parit? T. 11. D. 6. n. 3.

V. 10. *Nunc facta est salus & virtus*. Cur ex signo mu-

lieris, amictus Sole à ibid.

Cap. 14. v. 2. *Vocem tonitruus magni, sicut cibaria domus*. Unde vox musica resonantis, & simul fragoris. T. 7. D. 6. n. 8. T. 10. D. 5. n. 11.

V. 3. *Cantabant quasi canticum novum*. In quo canticonis novitas? T. 7. D. 6. n. 8.

Cap. 17. v. 5. *In fronte eius nomen scriptum, Mysterium*. Quid mysterij in fronte feminae ornat? T. 9. D. 4. n. 12.

V. 12. *Reges sunt, qui regnum nondum acceperunt*. Quomodo Reges? T. 1. E. n. 22.

Cap. 18. v. 23. *Lux lucerna non lucebit in te amplius*. Quomodo lux sine luce? T. 11. E. n. 20.

Cap. 21. v. 2. *Ierusalem novam descendente de caelo, à Deo paratam, sicut sponsam ornata viro suo*. Cur ornata & preparata? T. 11. D. 2. num. 7. Cur si in mundo, dicitur descendisse de caelo? Ibid.

V. 8. *Quod est mors secunda*. Quae mors post mortem in summa charitate? T. 5. D. 4. n. 9.

V. 12. *Habebant portas duodecim*. Quorsum porte multiplicatae? T. 11. D. 2. n. 7.

V. 15. *Habebat mensuram arundinem arctam*. Cur arundo efformatur in mensuram? T. 8. D. 6. n. 10.

T. 9. D. 2. n. 6. Cur dicitur aurea, & cur arundo sagittata? T. 8. D. 6. n. 11.

SILVA EVANGELICA PRO CONCIONIBUS.

AD PERIPHRASIM EVANGELIORUM,
serutare Scripturæ Indicem. T. signat Tautologiam: D. Didascaliam: N. Numerum marginalem. Ubi marginalis non additur, innuit argumentum per totam Didascaliam.

Dominica I. Adventus.

Erant signa. Quae videntur rigoris, sunt pietatis. Signa index tonat, excitat, illuminat; quae homines in crimine dormiant, ad voces suscitant, ad lumen cœcitant. T. 1. D. 4. T. 7. D. 1. n. 8. T. 8. D. 1. n. 8.

II. *Videbunt filium hominis*. Malus periculum, unde totum gaudium. Causam efformant crimina; & mala causa, quum ab amore fulminatur sententia. T. 1. D. 4. T. 7. E. n. 6. D. 1. n. 10. T. 8. E. 7.

III. *Videbunt filium hominis*: ar iratum. Prius vocabatur, sed peccator non audiebat: minabatur, sed non formidabat: promittebat, sed contemnebat: patientia iudicis abusus, nec promissus illicius, nec terrore vulneratus. T. 2. E. n. 4. T. 5. E. 24. T. 6. D. 1. T. 8. D. 1. n. 8. D. 2. T. 10. D. 4. Plorabat tunc peccator, quia gratiam amisit, quia amissam non quaesivit, quia Dei patientiam & neglexit & desepxit: ex Bernardo, ferm. 40. de Diversis, n. 4. Ibid.

IV. *Videbunt iudicem*, quem sperare patrem: sine misericordia, misericordiae fiducia: sine vita, vi-

ta confidentia: sine felicitate, qui sollem expectabat mortem; & salute amissa, qui collocabat in vulneribus salutem. T. 6. D. 1. à num. 6. T. 7. D. 3. num. 12. T. 8. D. 2.

V. *Videbunt* ascescentes præ timore. Male vivere velle, & bene velle mori; vitæ labor, mortis dolor, ac generitatis furor. Ibid. & T. 1. D. 1. n. 14.

Dominica II. Adventus.

I. *Iohannes in vinculis*. In vinculis vel in cellis? Inustus iacens in vinculis exaltatur: dum deprimitur, extollitur. T. 4. D. 3.

II. *Iohannes in vinculis*. Herodes, vel Iohannes Iohannes. Qui non ardet malis, publicus hostis. T. 9. D. 1. D. 2. In iustitiam propendit, iacet in vinculis. T. 8. D. 5. Malum, quod virtus perierat: peius, quod sub larva virtutis crimen prevaleat. Ibid. à n. 1.

III. *Iohannes in vinculis*. Iohannes præ se fert statum conscientiae Herodis: igitur si vincula criminum vulnus ingerunt in mentem; consuetudo cœcitate. T. 8. D. 1. D. 2. Infanabilis plaga: plaga, quia forem excitavit. Infanabilis, quia forem in lethargum convertit; quo nec sensus, nec mordet dolore vulnus. Non gravior alla phrenesis, quam cordis pravitatis, & pravitatis obliata voluntas. Ibid. à n. 3.

IV. *Iohannes in vinculis*. En symbolum Praefidis subditis improbis: tenetur enim in vinculis, an faciat, an non faciat; an tardet, an propere; an corrigat, an indulgeat? T. 6. D. 2. n. 4. D. 3. D. 4. T. 9. D. 1.

Silva Evangelica.

V. *Ioannes in vineis.* Religiosi in choro vagantis, exhibetur species. Ladicum vinculis gravari, quod debet solvi. Hoc non est orare, sed Deum offendere; suppelliciter imploratum vulnere, coram Maiestatem despicere, profanare locum, Dei proculcare conspectum. T. 5. D. 2.

Dominica III. Adventus.

I. *Miserant Iudei.* Quo intuitu? Sub honestatis velamine vestra perfidia, sub specie decoris maligna corda. T. 2. D. 3. a. n. 6. T. 6. E. a. n. 40. Ad dignitatem cuius maiestatis indignus, inivariatur a versipellis Iohannes. Renuit: Epit. In indigno auctorata stulticia est Iudibrium electi, electoris & decoris dignitatis. Stans cadit, fulgens corruit, sublimis iacet, quia sine honore in honoris munere, sine dignitate in dignitate. T. 8. D. 3. Vid. Indignus.

II. *Miserant Iudei.* In odium, non in obsequium; ut caderet e proprio culmine sub larva amicitiae & fide benevolentiae. Puppis vocat ab illo *gemina viptarum*, & tanquam amici concinnantur dolui. Amicus reconciliatus, non amicus, sed hostis infensus, os suave, cor infidele, risus in facie, dolus in corde. T. 3. D. 3.

III. *Tu quis es?* Nihil ingreditur arrogantiae, exco examine in puritatem conficitur. Quid scilicet dixit, quid fecit, quid timuit, & quid optavit. T. 5. D. 2. & T. 6. D. 4. n. 2. D. 6. n. 9. Vid. Conscientia.

IV. *Tu quis es?* Homo floridus, Papae Spes vana. Vita fœcine tanquam longo a vento tollitur: tanquam spuma a vento dispergitur: tanquam fumus a statu diffunditur. Est umbra mortis, ubi nec signum nica virtutis. T. 6. D. 6. a. n. 1. Laboris in vanum, nil propo- sitos labores, ac in materia formam sequaris virtutis. T. 5. D. 2.

V. *Tu quis es?* Monachus. Grande nomen, si perfici- cis claritatem. Officium est, non sequi virtutis opinio- nem; sed virtutem: non habitus gloriam, sed habitus observantiam: non magna prædicare, sed perficere: non tam vitia accusare, quam deponere: intentione mutari, non solum vestire: non de celo magna loqui, sed virtuti- bus illuc ascendere. T. 4. D. 4.

VI. *Confessus es, & non negavit.* Innuitur gemina- tione recta confessio. In repro accusatione, in modo pro veritate, in voto pro penititudine, ne augeatur cri- mina criminibus, & vulnera vulnerentur vulneribus, in- ventâ accerbite aggritudinis, ubi medicina infirmitatis. T. 7. D. 3.

Dominica IV. Adventus.

I. *Sub principibus Sacerdotum.* Unde ita pravi sacer- dotes, & Sacerdotum principes Alius de honoribus, alius de pecuniis, alius de prædiorum ambitu cogitat: quando mens talibus implicatur, ab status suis rectitudine seclit- tur. Ex Greg. Magn. T. 2. D. 1. a. n. 1. T. 4. D. 4. a. n. 8. T. 5. D. 2. n. 3. T. 10. D. 2. n. 16.

II. *Sub principibus sacerdotum.* Hi de Profecio, ur- gentes subditos in amaritudinem animæ, iustos afflicten- tes dolore, in fastidium extolientes iniquos, & maligni- tatis socios, infortunium exercitum, sententiam improborum, vulnus innocentie, patrociniū noxæ; quia in vitio decor, atque de virtute pudor. T. 1. D. 1. D. 2. Dignitas non sanctificat hominem, sed homo creditam dignita- tem. T. 4. D. 4. Vid. Praes. ad VIII.

III. *Sub principibus sacerdotum,* qui condemnant Christum. Curritur passim ad sacro ordine: neque enim signum regni occupare calassit, aut illius siment gestare co-

renam: in quibus avaritia regnat, ambitio impetrat: in- quitas & luxuria principatur. Ex Bernard. T. 10. D. 2. n. 16.

IV. *Factum est verbum Domini.* Hoc in prædica- tore & confessorio, non est peccata mulcere, sed corrigere: non deaurare, sed ostendere: non fovere, sed cu- rare. T. 7. D. 3.

V. *Verbum Domini.* Sed auditum non auditur. Au- ditor, dum quisque sibi sumit: non auditur, quando transit. Auditor ex cordis penititudine, non solum voce vel aure. T. 6. D. 1. T. 10. E. a. n. 32. D. 3.

VI. *Baptismus penitentiae, in remissionem peccato- rum,* ut sensus subdatur rationi, ratio legi, creatura creatori, cupiditas virtuti, & homo sibi ipsi. T. 7. D. 3. a. n. 3. D. 4. T. 10. D. 1. n. 3. D. 2. n. 12.

In Septuagesima.

I. *Exiit Deus in revocationem peccatorum primâ mane,* quoniam homines sunt eius delicta. T. 7. D. 1. n. 1. T. 10. E. 3. Ut respondent vocationi. T. 7. E. 3. Ut removeantur à crimine. D. 1. a. n. 14. T. 8. D. 2. n. 11. Ut sint participes gratiae. T. 6. D. 1. n. 11. T. 10. D. 5. n. 9.

II. *Exiit primo mane.* Mitificæ exit, inspirando in corda, ut removeantur à culpa. In voce Dei plures sunt voces. T. 6. D. 1. Quando vox eius auditur. T. 10. D. 3. n. 7. Quando proteretur. T. 8. D. 6. n. 11. Vid. Peccator. I. II.

III. *Ite & vos in vineam meam in laborem & mer- cedem.* Non sat in laborem ire sine labore; quia non sat virtutis materia, sine virtutis forma. T. 5. D. 2. nec sat pro magna gloria, si non perferuntur magna. T. 4. D. 3.

IV. *Quid hic statis tota die otiosi?* Loqui, detrahere, fingere. Hæ otiosorum studia: cordis picturæ, macule falsæ, embolia pravitatis, inventiones & inventiones. T. 6. D. 3. D. 4. Cuncta rodunt, universa corrumpunt, omnes fuligant, illibata maculant, dominationem spernunt, & maiestatem blasphemant. ibid. & D. 3. n. 10.

V. *Tota die otiosi.* O monachi! Donec petranctas tempus in horam signatam? Petranctis tempus, quod miseratio Dei clargitur ad agendam penitentiam, ad obtinendam veniam, ad impetrandam gratiam, ad pro- merendam gloriam. Ex Bern. ibid. n. 7.

VI. *Oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?* Su- perior qui ardet malis, vel ab illis ribolis: qui non ar- ridet, communis dicitur hostis. T. 9. D. 1. Vid. Praes. IV.

In Sexagesima.

I. *Exiit qui seminat, seminare, &c.* Verbum Dei se- minatur in aure, germinat pectore, fructificat corde. Seminatur auditu, germinat sensu, fructificat partu. T. 10. D. 3.

II. *Semen solum.* Flamma verbi Dei fulget cognitione, receptione & dilectione. ibid. a. n. 8. Vid. Verbum Dei.

III. *Dum seminat.* Non seminat, qui verbum Dei seminat, si sensus egeat, cura pungens, culpa mordens. T. 10. D. 4.

IV. *Non seminat,* seminans verbum Dei, qui lo- quitur mutus, qui ambulat immortus, qui valet infirmus, qui sal infatuus. ibid. & alia consona n. 4. Vid. Predicator, Conciator.

V. *Aliud cecidit, & non aruit aruit,* quia cecidit

Silva Evangelica.

dit: germinaret in fructum, si semen caderet. Cadens dispergitur, in conceptum non auditur, ingreditur & egreditur ibid. & T. 10. D. 3.

VI. *Aliud cecidit in terram bonam* cordium nec sine fructu, si seminat si sensus egeat, cura pungens, culpa mordens. Defectu sensus est infirmus, affectione soli- tudinis moribundus, crimine mortuus. In primo stolidus, in secundo vanus, in tertio pessimus. Sensu egeat, ubi illicita placent. Cura pungit, dum famæ satagit. Culpa mordet, quando prædicata negligit. T. 10. D. 4. a. n. 4.

VII. *4 solitudinibus, &c.* Nonnulli audiunt, nonnulli non audiunt, alij audire renuunt, alij nolunt, alij nequeunt. D. 3. a. n. 1.

VIII. *Fructum afferunt.* Verbum seminat in aure, germinat in pectore, crescit in corde; fructu uber- rimo ex cognitione, conceptione & dilectione. ibid. a. n. 5. & 8.

In Quinquagesima.

I. *Filius hominis traditur, &c.* Hoc in tempore ho- minum flagitia crucifigunt Dominum, flagellatum & illudunt. T. 9. D. 3. n. 8. Tres Sirenes hostes animæ: exponiturque passio Christi, ut arceatur crimina, vel ut curentur vulnera. T. 2. D. 2. n. 1. T. 3. D. 4. n. 7. T. 7. D. 1. n. 12. T. 10. D. 2. n. 9.

II. *Filius hominis, &c.* Cæce vagatur pro vitia pec- cator, & Christus iterum illudunt, flagellatur & crucifi- gitur: quia passiois oblivione perditissima vita. T. 1. D. 4. n. 1. quia rabie percellitur in peccata. T. 8. D. 2. n. 9. & 12. quia obducit gratias. T. 6. D. 1. n. 11. quia irritatur obsequia. T. 7. D. 1. n. 8.

III. *Cæcus clamabat, &c.* Nemo in lucem, in men- tem, in salutem nec in se redit, qui cæcitate quiescit, languens languorem non cognoscit, & cæce languens sic sedet. T. 8. D. 2. n. 3.

IV. *Insisti illum adduci.* Vox medici audienda, ut il- luminetur lumina, & concedatur gratia: surgere fatis- que, qui ad quamlibet vocem surgit. ibid.

V. *Cum appropinquaret.* Cæcum Christus illuminat: prius cæcus cæce sedebat. Mala & tranquillâ conscien- tiâ, nil peius, nec infelicius. ibid. a. n. 1.

In festo 40. Horarum.

I. *Filius hominis traditur Gentibus* pro filijs homi- num, ut illudatur. &c. Filij hominum utquid diligitis vanitatem, & queritis mendacium? Insurgunt vitia car- nis in virtutes cordis, sicut in Musas insurgunt streces: at fugient vocem mundi, qui audierint celi: videbuntur- que illecebre in nocumtum, quæ videbantur deliciae in delubris voluptatum. T. 10. D. 2. a. n. 7. Hæcine pla- ne ludibria, quæ ad voces rationis obducunt corda: igitur si arderet affectu pectus, hoc convivio nihil sua- vius, nil iucundius, nil pretiosius. ibid. a. n. 14.

Feria 4. Cinerum.

I. *Memento, quia pulvis es.* Felix ad pulverem mors, si vivas fœta fœcine, quæ veragula consuetudo morien- di, est in morte vera vita. T. 9. D. 3. Vid. Mors.

II. *Pulvis es.* Nox nocti indicat scientiam: mors mortis sequentis instantiam, ut sciat in morte, quod sciat, & simul cognoscatur quod cognoscitur. Debet enim homo in se considerare futurum, quod in alijs con-

templatur ut præteritum. ibid. num. 2.

III. *Nolite fieri sicut hypocritæ.* Hypocritæ facies for- minarum. Earum pulchritudo fallax, fucata favilla, sepulchrum animatum, cadaver sensitivum. T. 9. D. 4. Pulvis exponitur, dum hypocritæ effunditur. Scit fœ- mina, se reverentur in pulverem, sed post mortem: ignorat esse nunc pulverem: igitur conditio, in qua spes- cides in morte non mutatur, sed exponitur. ibid. num. 2. Hinc fronte cinis & non in illarum capite. Ignorant ve- nustatem esse hypocritam, & verè pulverem; quia credunt insidiatoribus speculo, diabolo & amori proprio. ibid. n. 4. & 10.

IV. *Nolite fieri sicut hypocritæ.* Hypocrita vita mor- talis est, quippe mors viva, fiducia vana, vanitas in- cognita, securitas perfida; quia homines arbitrantur esse in mundo, quando iacent in inferno. T. 6. D. 6.

V. *Sicut hypocritæ.* Qui exercitij sequuntur virtutis speciem, sed non virtutem, & specie virtutis virtutis to- tum laborem. T. 5. D. 2. T. 9. E. 28. D. 2. n. 2. T. 11. E. 43.

Feria 6. Cinerum.

I. *Diligite inimicos vestros.* Vulnerum iniuriarum medicina oblivio, patientia, aut gratia. Oblivio creditur memorie, patientia rationi, gratia voluntati. T. 7. D. 1. Vid. Amicitia.

II. *Diligite inimicos.* Difficilis oblivio cogitatur vul- neris, cum memoria potestatis ultionis. ibid. n. 11. & T. 2. D. 3. Vid. Persidia.

III. *Benefacite his qui oderunt vos.* In perfectionem charitatis, non sat, percellit, nec bene velle, cessat be- nefacere. T. 7. D. 1. n. 13. Vid. In Cena Domini. n. VI.

IV. *Benefacite, &c.* Quid fit beneficentia? penetra- bilior sapientia? inimicus fovendus pietas, sed cavendus prudenter. Ostendenda larga manus, sed credendum nunquam peccat. T. 2. D. 3. n. 11.

V. *Ut filij filij Patris vestri.* Si filij non Dei, filij dia- boli, sine iniux oblivione, cum animi pravitare. Tan- tum fatane mancipatus, quod in amicitiam queri, & re- conciliationem proculcare: in gratiam admitti, & amo- rem proterere. T. 7. D. 1. a. n. 14.

VI. *Ut filij filij Patris vestri.* Aptè Chrysolog. Serm. 145. Quoties rei turbat, falsis species, facit color negotij interna nescire, declinemus iudicium, subtrahamus vin- dictam, fugiamus sententiam. T. 6. D. 4. n. 5. Vid. Ini- micus, Vindicta, & in Cena Domini. num. VI.

Dominica I. Quadragesima.

I. *Dic ut lapides isti panes fiant.* Hæc diabolica sug- gestio, in vanitatis concilio; dum quia dicunt poten- tes, assumuntur in honores, qui cognoscunt insensibi- les lapides: unde cunctorum ignominia, electorum arrogantia, & indignorum insolentia. T. 2. D. 4. n. 8. T. 3. D. 6. n. 8. T. 8. D. 5. n. 13. Vid. Affectus, Indignus, & Praes. XII.

II. *Supra pinnaulum templi.* Assumptum à dæmo- ne, quod in homine claret ex ipsa assumptione. T. 1. D. 1. n. 6. T. 2. D. 4. n. 1. In pinnaulo tunc superbus, n. 18. Perfidus. T. 10. D. 6. n. 9. Insensus. T. 3. D. 6. n. 6. Maledictus. T. 6. D. 2. n. 21.

III. *Supra pinnaulum.* Post lapsum cognoscuntur ambitionis infidie. Optantur facta infesta, dicta non dicta, desideria inimicorum vota. D. 4. n. 3. Vid. Ambitio, Indignus.

IV. *Offendit es, &c.* Gloriam mundi gaudio fœdo, falla-

Silva Evangelica.

si dolo, fucato blandimiae, vera fraude. T. 6. D. 5. Vid. Felicitas.

V. *Gloriam*. Quod tantum color & color: error & error: in quorum splendore & coloribus, nec colores, nec in specie fulgante levis species. Ibid. a. n. 3.

VI. *Gloriam*. Quam gloriam? In qua felicitas infelicitissima, gaudia amaritudine plena, plausus dolos, fallaces, infiducia bona, quia vere cruciamina. Ibid. Vide *Mundus*.

Feria IV. Dominie. 1. Quadrag.

I. *Magister volumus*, & volumus etiam habere magistrum, si fecerit, quod voluerit: fin autem ab illis Carpetur honor, quos videtur discipulos, invenit scorpis; non solum in halitu vitalem, sed in honorem: non solum in vitam, sed in famam. T. 6. D. 3. a. n. 4. & n. 12. T. 9. D. 1.

II. *Voluntas a te signum videtur*: & ille ab illis vult videre, ut possit beneficiare. Ut evanescant peccata & cordis sanetur vulnera, a crimine debet esse compunctio, a penitentia afflictio, a conscientia confessio. T. 7. D. 3.

III. *Voluntus*. Hec est summa amoris proprii, & scopus proprii voluntatis, quia homo cecus & stultus & errorem nescit, & esse in errore placet. T. 1. D. 1. n. 6. T. 5. D. 2. a. 4. T. 8. D. 3. D. 5. n. 10. Vide *Philautia*.

IV. *Voluntus signum a te*. Nullum ab illo in salutem sine signis illorum: quia ut faveat, debent moveri in penitentiam, disponi in gratiam. T. 7. D. 3. T. 8. D. 2. a. V. *Generatio mala & adultera*. Nec patientia, nec presentia Dei movetur. T. 10. D. 2. n. 5. sed proterve in statum. T. 6. D. 1. n. 6. doloribus non compungitur. T. 8. D. 1. n. 8. D. 2. a. 3. sed obsequio obduratur. T. 6. D. 1. n. 16. nec miraculis convertitur. n. 4. nec gehenna coram oculis concutitur. T. 8. D. 1. n. 9.

Feria VI. Dominie. 1. Quadrag.

I. *Quinque porticus habens*. Quamnam quinque porticus meriti & demeriti? T. 2. D. 4. n. 6.

II. *Iacebat multitudo*, & se nec movebat, & salutem expectabat. Proh miser! Radicatur vulnus, desperatur morbus, proteritur tempus, & amittitur salus. T. 8. D. 2. a. n. 7.

III. *Iacebat multitudo*. Cur tanta multitudo iacebat? Erigi cupiunt, sed diligit morbum. Exempla indignorum indignos impellunt, & infirmi introitum ambiunt: sed languentium iacet multitudo & multitudo, regnatque morbus & morbus; quippe aliquando sanabatur unus. T. 2. D. 4. a. n. 7.

IV. *Movetur aqua & sanabatur unus*. Primum erat motio, post ablutio, demum ab infirmitate liberatio. T. 8. D. 2. n. 8.

V. *Sanabatur* a quacunque detineretur infirmitate. Grave venenum cordibus infertur a colubro per peccatum. Malum peccati: pelus, percussio obliuisci: periculum non videre: in rabiem trahi, demumque perire. Ibid. a. n. 1.

VI. *Vis sanus fuit*. Pende quid per peccati languorem perdidit, & quid meruerit. Signum in salutem, considerare, unde anima cecidit, quo corruit, quid habuit, & quid habet. T. 7. D. 4. *Vid. Agnum* se sciebat, sed scire simulabat, fovens spe salutis infirmitatem, & fiducia vitæ latentem mortem. T. 6. D. 1. n. 16. D. 6. a. n. 7. Vide *Peccator II. Vis*. Vulnera sunt insanabilia, si ignota: at sanantur, dum ex illis dolor in cordis parali-

tudinem, & nequaquam in phrenesim. T. 6. D. 1. n. 4. T. 8. D. 2. n. 4.

VII. *Tolle grabatum tuum & ambula*. Haud rectè ambula veris, nisi grabatum sustuleris. Salutem recuperando perdit, qui occasionem infirmitatis non tollit. Sicine valet animus, arcetur morbus, & viget virtus. T. 2. D. 2. a.

VIII. *Ne deterius tibi aliquid*. Trimum videtur inane portabile, quod prius importabilem leve, quod grave: de verberibus non dolet, vulnera nec sentit: iam amarum, dulcem, cuius radit, placet & maxime. Ita cauterium conscientia. T. 8. D. 2. a. n. 4. T. 7. D. 1. n. 9.

Dominica II. Quadrag.

I. *In montem excelsum*, &c. Christum in montem perfectionis sequi, est crucem portare. In animo, non in labore stat premium. Lamentabile quidem quod qui portant, possunt ad opus ovis laboris, & nequaquam premium crucis. T. 5. D. 2. n. 5.

II. *Securum*. Hinc ex labore furcæ gloria, quia virtus occulta, & virtus plena. T. 3. E. 2. 4. T. 4. D. 4. n. 14. T. 9. D. 5. n. 12. T. 1. E. 2. 3.

III. *Transfiguratus est*, &c. Per laborum penam pervenit in gloriam, ubi latentia gaudia, & felicitas occulta. T. 4. D. 3.

IV. *Ipsum audite*. Qui de celo descendit ad dandam scientiam salutis: non damnationis fulgur specie relictum, & malitia studiorum; quæ quidem statuit, nemini in doctrina displicere, ad laborem pro comodo metiri, atque moribus etiam pravis aptare. T. 8. D. 6. n. 10.

V. *Ipsum audite* uti veritatis verbum, non ut causam dicam, qui causas replicat, fraudes glomerat, ricas inquit, veritatem obnubilat, &c. T. 1. D. 3. n. 2. Quia hic qui filius meus, semper idem, ubique par sibi, non nunquam ipse. T. 2. E. 1. 10.

VI. *Ipsum audite*, ut in visum perveniat gloriam: ipse enim docet, quantum malum amissio gratiæ, quantum deformitas culpæ; & quam gravis servitus potestatis diaboli: ex D. Thom. *Opus*, 18. cap. 1. T. 1. D. 1. n. 14. T. 7. D. 1. n. 15. T. 8. D. 1. n. 1. D. 2. a. 4. T. 10. D. 2. a. 2. T. 11. E. 4. 2.

Feria IV. Dominie. 2. Quadrag.

I. *Adoptans, & petens*. Ambitionis molimina, emboia & exercitia. T. 1. D. 1. n. 6. T. 2. D. 2. n. 2. T. 10. D. 1. a. n. 14.

II. *Dic*. Iam dicit *Non est meum*, ut elevem per matris interventionem indignos in dignitate meum tantum per meritum honorem. T. 2. D. 4. T. 3. D. 6. n. 8. T. 8. D. 5. n. 10. T. 9. E. 13. Vide *Electio*. Non est meum intervenit matris, atque iussu agendi, cuius ratio in iudiciis fallitur, voluntas perturbatione indatur, atque memoria confunditur, ex Bernard. T. 3. D. 6. n. 3.

III. *Nescitis, quid petatis*. In ambitione nescitur, an impudentior, an petulantior, an solitior dignitatum avida sollicitudo. T. 2. D. 4. a. n. 4.

IV. *Nescitis, quid petatis*. Ambitiosus semper in continuo motu. T. 10. D. 4. bello. T. 8. E. 31. impetu malignitatis. T. 6. D. 2. a. n. 19. & peridia cordis. T. 10. D. 6. n. 9.

V. *Nescitis*. Illis respondet, non matri, ut medea- tur ulceri: equidem pro tempore aliqua dissimulare, quasi incognita praece, imò indulgere; & infigne

tya

Silva Evangelica.

synderesis, subtilitas discretionis. T. 8. D. 4.

VI. *Non est meum*. Ex indignis parent incommoda, & electionis pericula: in ratione solet esse præ affectu fallacia, in voluntate cecitas, turbulentia, utriusque error in memoria. T. 3. D. 6.

Feria VI. Dominie. 2. Quadrag.

I. *Lecavit eam agricolis*. Peiores sunt gratijs, qui non fluctuant obsequijs. T. 6. D. 1. n. 16. T. 7. D. 1. n. 8. Ubi corruptio morum nota, perperam collocantur credita munera, oteam servato in distributione ordine, & tenore iustitiae, dignitates floreant, virtutes ac merita germinabunt, digni honoribus pollent, & indigni nequaquam insolent. T. 2. D. 4. Vid. *Indignus, Merita, Electio*.

II. *Lecavit agricolis*, sed pessimis & ingratis, cuius pernicia ex accepto beneficio, irritato bilis ex amoris excessu, ubi ingratitudo excusatio, vehementior ingratitudo. T. 1. D. 4. a. n. 6. T. 6. D. 2. n. 15. T. 7. D. 1. n. 8. T. 8. E. 7. T. 10. D. 6. n. 11.

III. *Alium exciderunt, alium, &c.* Haud facile, pravos regere, ne retores etiam pravi. Aversantur rectorum præsidem, impellunt in discipulum, derogant famam, & insurgunt in vitam. T. 9. D. 1. T. 10. D. 1. n. 17.

IV. *Verbum autem filium meum*. Non convertuntur Dei patientia, nec praetoria. T. 5. D. 2. a. n. 9. T. 10. D. 2. a. n. 5. Cervicofus illis furor, & anxius labor. T. 9. D. 1. Vid. *Subditi*.

V. *Hic est hares venite decidamus eam*. Qui optimus, pessimus malus, minime rectus, si rectus videntibus sine iure, sine mente, pravo cecidit. Ibid. n. 6.

VI. *Occidamus eam*. Nec hares servatur, ubi servi male habentur. Quando errori accedit impostentia, ex peccatis præcipitum in peccata, & usque in barathrum catenata crimina. T. 8. D. 1. D. 2.

VII. *Malos male perdet*. Longè aberit pifcus amor, propè fulminis terror, ut pereant, ut ardeant, quia spreverunt beneficium, & acceperunt in malum. T. 1. D. 4. T. 5. E. 19. T. 8. D. 2. n. 15. Furiosi, Lunatici, corrupti, insolentes, procaces. T. 8. D. 4. n. 5. T. 9. D. 1.

Dominica III. Quadrag.

I. *Erat Iesus eiciens demonium, cecum & mutum*, quæ omnia in consuetudine peccati. T. 8. D. 1. Quænam spes salutis, in eo qui ager nec audit, nec videt, nec sentit? D. 2. T. 6. D. 1. a. n. 6.

II. *Demonium*: ita dicitur homo, quippe lacens in peccato. T. 7. D. 1. n. 15. Nec est illi timor, nec dolor, nec motus, nec sensus. T. 6. D. 1. T. 7. D. 1. n. 9. D. 3. n. 1. T. 8. D. 2. n. 14. Despicit, furit, in rabie iacet, & inopinatè perit. T. 8. D. 2. Vid. *Peccator*. I. II.

III. *Mutum*. Detraitor ac delator dum hifit, verbis mutescit multitudinem, varietate, & falsitate specierum. T. 6. D. 2. Semper in malum verbum pessimum, multicolor, discolor, versicolor. Ibid. *Detraitor, Delator*.

IV. *Demonium*, quia sub demone servitium, ubi nec peccatum confitetur, de illo nec agitur, nec compungitur. T. 7. D. 3. De bonitate Confessionis 3. *Dominie. Advent. VI.*

VI. *Demonium mutum* hominem vel in ipsa confessione peccati quia multoties ludacia, subtilis, rustica, & fatua. Ibid. a. n. 11. Manet, si absconditur morbus, culpæ venenum; & malus periculum, si vulnus incogni-

tum. Ibid. a. n. 1. D. 4. n. 5. Vid. *Confessio*.

VII. *Cum eiecisset demonium*. Cur multoties ab expulso demonium non eiecit, sed fovetur? Vid. *Fer. 49* seq. n. III.

Feria IV. Dominie. 3. Quadrag.

I. *Quare discipuli tui transgrediantur?* Pleni peccatis intendunt in vanitatis, non perfectionis species, quorum fulgor sine luce vel in apparentia, & lumina tenebrosa, sine forma vel in virtutis materia. T. 4. D. 4. T. 10. D. 2. n. 5. T. 11. E. 40. & 43.

II. *Quare transgrediantur*. Acculant miracula, litant gloriola, castigant prodigia. T. 1. D. 3. n. 7. T. 6. D. 1. a. n. 10. T. 9. D. 1. n. 7.

III. *Quare & vos docentes doctrinam hominum*. Ita confessari aulici. Deaurant illicia, indulgent voluptuosas, exultant gravitatem, fovent peccatum, mulcent crimen. T. 7. D. 3. a. n. 14. Alta vulnera coram documenta, quia intendunt in vulneratos & non in vulnera. Ibid. & T. 8. D. 6. n. 10.

IV. *Quare & vos docentes doctrinam hominum*, pessimam datam Dei doctrinam. Saepè in doctrina falsa, arrogancia, inverecondia, & insolentia. Ibid. a. n. 7.

V. *Docentes doctrinam hominum*. Nulla virtus doctrinae doctoris, sine doctrina virtutis. T. 9. D. 2. Hæc doctrina infipientia, & clavis sine prudentia, cæca & clauda. T. 9. E. 20. Vide *Scientia*.

Feria VI. Dominie. 3. Quadrag.

I. *Sedebat hic supra fontem*. Quid est hic? Vehmencia amoris. Quarit illam, quæ quæritur: fatigatur, per illam quæ fatiganda; ut inveniret, quod illam oportebat, quasi oporteret illum. T. 5. D. 1. n. 4. T. 6. D. 1. n. 3. T. 7. D. 1. n. 14. Vid. *Christus*. IV.

II. *Oportebat illum*. Ut errantem reduceret in viam, & animam foret ingratam. T. 10. D. 2. n. 3. D. 5. n. 4. D. 6. n. 2. & 5.

III. *Quinque viros habuisti*. Ut frugul reducat, non lenocinatur peccatrici, dicens bonum malum & malum bonum, uti in doctrinis depumantes suas confusiones, seductores, vaniloqui, hostes animæ. T. 7. D. 3. a. n. 14. T. 2. D. 1. n. 11.

IV. *Vide, quia Propheta es tu*. Studio tacite correctionis, venit femina in cognitionem criminis. Ubi prius gaudia, acuta videntur, tela: quò inconditas, accerbitas: voluptates, dolores; cuncta contraria a lascivia promissis. T. 6. D. 5. a. n. 7. T. 4. E. 14.

V. *Reliquit hydriam*. Nacta salutem, relinquitur criminis occasione: quippe quæsit, occurrit cæcitas mentis, obsecratio voluntatis, & servitus dura cordis. T. 2. D. 2. T. 7. D. 4. n. 2.

VI. *Reliquit hydriam*. Evanuit sine occasione cogitatio legi pugna & memoria multiminis tenax. Ibid. Vid. *Luxuria, Venus, occasio*.

Dominica IV. Quadrag.

I. *Trans mare*. Trans sæculum, ut sequamur Christum. Extra sæculum homo vivit purus. cadit rariis, surgit velocibus, incedit cautius, illuminatur frequentius, quiescit secutis, moritur confidentius, purgatur citius, premiatur copiosius. T. 2. D. 1.

II. *Trans mare*. Ultra sæculum nequam. Pater in hu-

Silva Evangelica.

Inimici Christi sequela, quanta divina misericordia igitur considerat homo non solum unde exutus, sed ubi constitutus: non solum quid exierit, sed quid acciperet: non tantum unde revocatus, sed quod vocatus ibi. à n.4. Vid. *Memorabili*. III.

III. *Videant signa super his, qui infirmabantur.* Quomodo permanet agnatio, vel calcato saculo? Quia extincta vocatio, iterum extra saculum in illud conversio: quod quidem devotionem extinguit, spiritum tepescit, mentem habet, voluntatem refrigerat, &c. ibid. num. 11. Pende à quo, ad quem, & ad quid venisti. ibid.

IV. *Signa super his, &c.* Quomodo à vulneribus sanitas, si infanabilis infirmitas? Si vulnus excitat ex dolore dolorem, & corda dolent in criminum penitudinem. T.8. D.2. n.4. Vid. *Centurio*, *Conversio*.

V. *Ipsa sciat, quid esset facturus.* Et ministros interrogat, dum Principem in regimen informat. Saepè ministri in conspectu proprio ducuntur sensu, in suffragio putantur artificio. T.7. D.5.

Feria IV. Dominica. 4. Quadrage.

I. *Vidit hominem cæcum:* peccatoris typum; qui cæcus, stupidus & protervus. T.6. D.1. n.6. T.7. D.1. n.15. Furiosus, phreneticus, & rabidus. T.8. D.2. à num. 9.

II. *Ananias, &c.* Id est, criminis consuetudine. Cæcitas inima, ubi crimina innotia, errorum catena, cui in deterius medicina, & insensibilis conscientia, cum stultitia stultissima, & infanabili plaga. T.8. D.1.

III. *Alij dicebant illi, &c.* Alij, ut quaquam. En effectus per iteratam culpam. Si videt, videtur alius, qui diu sine cæcus. Alius videns, & alius lumine carens. Alius, qui aperuit oculos, ab illo, qui semper cæcus. Alius, qui sequitur rationis lucem, ab eo qui semper cæcus secutus errorem. T.8. D.1.

IV. *Quid fecit tibi?* Despicit miraculum & inquirunt miraculi modum; ut detrahant, & miraculum confundant. Specie veritatis vomant mendacium: specie claritatis figunt embolium: nulla actio est mirabilis sine nota, speciosa virulenta, insignia monstra, præclara pessima, miracula crimina. T.6. D.2. à n.9. D.3. n.3. T.9. D.1. n.7.

V. *Nunquid & nos cæci sumus?* Haud intra se discutiebant mores suos: pessundabant dicta dicta propter eos. Sese cæcos nesciebant, vel scire simulabant. T.6. D.1. n.16. T.8. D.5. n.10. T.9. E.13. D.3. n.1. T.1. D.1. n.14. D.3. 1.

VI. *Si cæci essetis, &c.* Grave, periculum in conscientia non videre, in mortem trahi, ac sine cognitione pereire. T.5. E.23. T.8. D.2. n.1. T.9. E. à n.13. T.10. E.38.

Feria VI. Dominica. 4. Quadrage.

I. *Erat Lazarus.* Incidit in phrenesim, post in lethargum. Quodnam peius? T.8. D.2. n.2. Nemo saluti surgit, qui in lethali morbo quiescit, & languens securè dormit. ibid.

II. *Languens, in phrenesim.* Nec noculor animæ ulla, quam impenitentia cordis, & in crimine obstinatio voluntatis. ibid. à n.4.

III. *Manit in eodem loco duobus diebus.* Mundus corruptelæ illecebra, mansio hominum fragilium, intinse vulneratorum; qui ita complacent sibi, ut plagati insi-

cientior vulnera habere: plerique pestis si cognoscant cognoscit: medicusque sit quasi ignarus, ne augeatur morbus. T.8. D.4. n.2. affectata ignorantia est vulnenum medicina, in qua etiam dissimulatio dissimulanda. ibid. Vid. *Dissimulatio*, *Prudentia*.

IV. *Veni & vide.* Venit querere peccatorem, deducendo ut surgeret in penitudinem; quia ut Lazarus iacet, & iacet clausus, ligatus, atque corruptus. Ex Bernard. Serm.4. in *Assumpti Virginis*. n.2. T.6. D.1. T.7. D.1. T.8. D.1. D.2.

V. *Quariduanus est.* Fœtet in conscientia propria, ubi pudor, ubi timor, ubi labor, ubi dolor. Ex eodem, n.3. T.5. D.4. n.5. T.6. D.6. à n.5. T.7. D.3. n.1. D.4. T.8. E.21. D.3. à 5.

VI. *Statim prodijt:* prodijt, quia prodijt statim; quin tempus expectaret in exitum, & non exiret, vel spe vana veniat, vel spe vana viuat; quoniam pedes & manus ligatus, & in enormem coopertus velamine vultus. T.6. D.6. D.7. D.3. à n.3.

VII. *Statim prodijt:* vocantem vel in sepulchro audire, malum sentit, morbum cognoscit, vulnus videt, de agnitione sibi non placet, & pro salute non quiescit. T.8. D.2.

Dominica V. Quadrage.

I. *Si veritatem dico, quare non creditis?* Longè distat veritas opinionis & opinio veritatis. T.10. D.1. n.2. Vid. *Verum*.

II. *Si veritatem, &c.* Acceptabilis, dum illam comitantur modus & tempus. T.6. E.4. n.40. T.7. D.5.

III. *Quare non creditis?* Cauterata illis conscientia: ex illa vulnerat, & non cognoscit; percussit, nec sentit; cruciatur, nec dolere. T.8. D.1. à n.4.

IV. *Quare non creditis?* Duritia est aurium, claudere auditum, dum verba aurum habent, & statuerant & frantum. T.7. D.5. n.10.

V. *Quare non creditis?* Sensus est egens, conscientia pungens, culpa mordens. T.10. D.4. num.4. Vide *Veritas*.

VI. *Quare non creditis?* Ut audiatur placide veritas, quid, quando, & quomodo loquendum? ex Ambrosio, T.7. D.5. n.9.

VII. *Nonne bene dicimus tui?* En obsecratio. Non obsecrantur à veritate, sed à propria cognitione, conscientia pungente, quia veritas cognoscitur, & impugnatur. T.1. D.3. n.1. T.10. E.38. Hi sunt, qui docuerant linguas suas loqui mendacium, diserti adversus iustitiam, eruditi pro falsitate, sapientes ut faciant malum, eloquentes ut impugnent verum, &c. T.9. D.2. n.6.

Feria IV. Dominica. 5. Quadrage.

I. *Fasta sunt encensia.* Ita in anima, sed novis viciis, in oratione cordis, quæ quidem ne habeat maculam, minime sit cæca, nec clauda, nec debilis, nec deformis. T.5. D.2. à n.6.

II. *In templo, quod ad Deum oratio,* sed ibi ludorum præces sine oratione. Deformis ubi levitas cordis, & vagatio mentis. n.3. Qui ita petit, non gratiam accipit, qui querit, non invenit. n.10.

III. *Quæque animam nostram tollit.* O perfidi! Scorpiones sunt, quorum tot venena, quot ingenia: tot perniciæ, quot species: tot dolores, quot colores. T.6. D.2.

IV. *Dic nobis palam.* Cordis pangsio spes in amico

sal-

Silva Evangelica.

falso; & summus dolor, inauratus amor. T.2. D.3. Vid. *Perfidia*. Sunt spicula ferrea, apes, aspidæ, viperæ & scorpiones. T.6. D.2. D.4.

V. *Dic nobis palam.* In facie lenocinium, in corde venenum: cunctorum subversores, mutato sensu, mutato verbo, mutato modo. T.6. D.3. à n.8.

Feria VI. Dominica. 5. Quadrage.

I. *Quid facimus?* Illic in eum conficiatur & perficiatur causa. Durante strophâ, infertur pena corrupti fama; ne deficiat potestas, quando consummetur iniquitas; ita ut post facinus, poenitentia non sit locus. T.8. D.5. à n.9. T.1. D.1. n.13.

II. *Quid facimus?* Præproperè iudicant: sequetur error. Haud furerent, modò in concilio cogitarent, quid liceret, deceret & expediret. T.9. D.6. num.12. In concilio Principi blandimentis in status destructionem, & deauratæ species sunt errores & errores. T.7. D.5. à 4.

III. *Caisus Pentifex.* Qui malitiâ stolidus, indignitate stultissimus. T.8. D.3. Damnat miracula & prodigia, uti flagitia & peccata. T.6. D.2. à n.9. T.9. D.1. num.7.

IV. *Expediit, ut moriatur.* Quis innocens? O hodie concilium, cuius caput Caiphas! Semper à leso corde & phantasia, prava iudicia. T.1. D.1. n.12. D.3. T.8. D.5. n.5.

V. *Expediit,* quia improbo Principi placet. Obsecrat affectio. T.1. D.3. n.5. Iniuria larvatur iuris præscripto. D.1. à 15. & sub iustitiæ forma, iustitiæ maior offensa. T.8. D.5. Vid. *Præfati* IX.

In Transfione Virginis.

I. *Stabat.* Dolor Virginis ex cruce, Crux ex dolore. T.5. D.4.

II. *Stabat.* Iuxta crucem filij matris statio, ex qua doloris cognoscitur magnitudo. Ultrâ non est, dum filium conficit crux; patientem ita videre, & matris vitam stare. n.3.

III. *Stabat.* Ut multiplici morte pati posset, quæ in vita non possunt pati. Erat anima præsens, ut moriendo sentiret: stabat fœtus iustus, ut sentiendo doleret. Vita ligata cordi, ne cruciamina fugeret: & stabat, ne summo dolore sensus è sensu supervolaret. n.3. Pro Virgine iuxta crucem sola, vid. infra, & *Maria*. XI.

Dominica Palmarum.

I. *Dominus bis opus habet,* in exemplum patientiæ, & triumphum obedientiæ summæ. Ducitur ab asinis: & tunc in obedientia fulget summa perfectionis, quia placide fertur infatuus, holiditas, arrogantia & insolentia duobus. T.1. D.1. n.15. D.2. n.3. T.2. E.38. T.3. E.4. & D.5.

II. *Rex tuus venit tibi.* ut condonetur iniuria, sicut nulla gravis causa: querit in amicitiam Synagoga, quamvis cognoscit perfidiam. T.7. D.1. à n.14. Vid. *Christus* IV.

III. *Veni & tibi venit.* Ex eius adventu mundo bona, sed tibi ruina. T.3. E.29. Modò mansuetus, & despicis, ut tibi sit iratus & aversus. T.1. D.4. T.7. E.6. D.1.

IV. *Veni tibi,* cum ad illum ire nolles, ut reduceris per penitentiam; & tempus propitiacionis non abdicat in gratiam. T.6. D.5. num.4. D.6. T.7. D.3. à num.3.

Tom. V.

V. *Hofanna filio David.* O mundi gloria! O pessima corda humana! Plauduntur miracula, sed plebentur ut flagitia. T.6. D.2. à n.9. D.3. n.3. T.9. D.1. n.7. Non ita clamabant Pharisei, quorum malignitas, in malignitate non nocet, cuncta dolo perficere, atque per nefas defendere. T.1. D.1. n.5. T.10. D.1. n.19.

VI. *Hofanna.* Non ab illis, quoniam invidia urebat abdita cordis. Salvatoris despicitur præsentia sub adorationis specie, & maior peridia in ludicra adoratione. T.5. D.2. n.11. T.8. D.6. n.16.

Pro Lachrymis Petri.

Fleuit amarè, cogitans unde excidit, quod contigit, quid amisit, & quid habet. T.7. D.4. Vid. *fest. seg.*

Pro lachrymis Magdalene.

I. *Cognovit.* Bernard. Serm.40. de Diversi. *Cognovit* sui stat in tribus ut cognoscit quid fecit, quid meruit, quid amisit. T.7. D.4.

II. *Cognovit.* Se cognoscit, quia penitet; & ponit, quia cognoscit. Intimè vulneratur; quia innocentiam amisit, quia amissam prius non recuperavit, & patientiam Dei neglexit. ibid. & T.6. D.5. n.4. D.6.

III. *Remittuntur peccata.* Unde cunilat? Dicunt dolor summus, amor vehemens, testes lachrymæ. T.7. D.3. n.7. D.4. à 11. Vid. *Lachrymæ*, & in eius. *Feste*.

Pro conversione Latronis.

I. *Hodie mecum, &c.* O quàm sublimis confessio! de patibulo ad regnum, de terra ad cælum, de cruce ad paradysum ascendit. Bernard. de Diversi. Serm.40. T.7. D.3. n.2.

II. *In paradiso.* Idem ibid. n.2. Multiplici criminum inundatione mundavit, & in antiquæ gloriæ dignitatis reduxit. T.7. D.4.

Pro Disciplina.

Sanguine dealbantur peccata, dolore mundantur in sanitatem corda. T.7. D.4. n.6.

Feria V. in Cæna Domini.

I. *Sciens Iesus,* quia venit hora eius. Habuit scientiam vocis, & tres hostes musica vicit in conspectu certaminis: ingratitudinem, absentiam, & tempus. Quo modo, & arte ingratitudinem? T.10. D.6. à n.2. Tempus? à n.13. Absentiam? à n.19. Vid. *Christus* V.

II. *Cum dilexisset dilexit.* De maximis in maiora procedit. T.3. D.2. n.1. Dilexit, quoniam voluit; & tanto amore, quia voluit ita diligere. T.10. D.5. n.9. D.6. *Fert, tactus vivit, vincit deiuius amator.* Fert ingratitudinem tacitus, ut trahat. Vivit, quia sine redemtionem præstantissimus eminet: vincit, quia traxit & ingratos demonstrationibus in se convertit. T.10. D.5. num.7.

III. *Cum dilexisset dilexit.* Summa amoris. Dilexit ut suos, quos sciebat alienos, & terminos amor transiit, quos scientia uti terminos cognovit. ibid. & D.6. Dilexit despectus, vulneratus & vulnerandus. ibid. Vid. *Christus* IV.

IV. *Cum diabolum iam misisset in cor, &c.* Sanè Indas & diabolus idem. Ubi non solum amor (sed amoris in summis obsequijs decor, & generosa dilectio (respondere odio, iniquitati ac dulcedini falsidiosis amicitiam ingra-

tum

Silva Evangelica.

tum quæsi: & reconciliationem proculcare; laetum suspicem videre, & humilem amandare; solammodò quibat facere per duellum, proditor, perfidus, & satanas mancipatus ibid.

V. *Sciebat quidnam*, &c. Gratius fovet, sed perfidus gratiam necit: allicet blandè, sed proditor iudicatur malitiam. T. 7. D. 1. a. 15. Pridem erat in corde malignitas, post Satanam. Malignitas, ut magistrum proderet, Satanam, ut sibi dicta, quàm in alios, præteriret. T. 6. D. 1. a. 4.

VI. *Sciebat, quidnam esset*, Summum charitatis fastigium; proditorum cognoscere, cum illo discumbere, & sese tradere proditori. n. 3. Magna iniuria remissionis excellentia, quod ad illam nulla causa: posse ulcisci, verum nolle; amari & indignum esse. T. 7. D. 1. n. 11. Magnam, parcere, bene velle, benefacere; sed exitium sanguinem & vitam fundere. n. 13.

Pro Virgine sola iuxta Crucem.

I. *Iuxta crucem corpus*, in cruce animus: patitur impossibilia ubi in vita, mortua. Orbis & vitam tollit, & simul vitam suspendit. Orbis communis est mors post auram vitalem: hæc verò, vite periculum, atque discrimen post mortem. T. 5. D. 4. n. 7. & 12.

II. *Substans iuxta crucem præ dolore solitudinis*, neque designat vitæ & mortis vitæ mortis, mortis vitæ, vitæ mortis præ vehementia doloris: quippe non magnus, si in Virgine sola aliquid flaret vitalitatis: mortis vitæ, ut gladius percuteret usque in animam, cum aliquid mortua resurget ultra vitam. n. 14. Vid. Maria. XI.

In Resurrectione Domini.

I. *Surrexist Dominus verè*, Cur addit verè? T. 7. D. 2. n. 13. Hæc nobis festivitatum festività, celebratum celebritas; quia homo mortuus immortalis resurgit, atque sepultus gloriosam vitam obtinet & retinet. T. 7. D. 2.

II. *Surrexist*, Ex iniuria data gloria: immortalitas per immortalitatem: vita & gloriosa per mortem. n. 4. *Surrexist* & in vitam & in vitæ novitatem: quippe vel in ipsa vita novum ex infelicitate felicitas, ex mortalitate vitalitas. ibid. Vid. Christus. X.

In Ascensione Domini.

I. *Sedet à dextris Dei*, ut videretur gratiæ restitutioni, hominis reparatio, & glorificatio in celo. T. 11. D. 6. à n. 3.

II. *Sedet à dextris Dei*, Ex adventu in terras humani generi gratia, ex ascensu in celos gloria. T. 3. E. à n. 29. T. 4. D. 3. n. 14.

In Pentecoste.

I. *Spiritus Sanctus vos docebit omnia*, Quid docebit? Novam scientiam amoris: equidem eius amor trahit, quia summus, quia singularis, quia eximius. T. 3. D. 5. T. 4. D. 1.

II. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium*, &c. Quorsum adventus Unigeniti cum descensu Spiritus Sancti? Alter & alter amor. Amor essentialis, summus constituitur sic, ut quod intellectus corda flammantia respiciat ad se n. 5.

III. *Sic dilexit*, Modus est, ut conficit amor sine modo & ultra modum. ibid. & n. 10. Modus, virtus & tenor amoris. 5.

IV. *Sic placera amoris est*, Laxa una in illa dunt

deprimatur, altera elevatur. Non ascenderet homo in gloriam, nisi Spiritus Sanctus descendisset in terram. n. 12. Novo igne apparuit, quia amor novo. Hinc homines in celestibus assumptione collocavit, dum tanquam ignis supra singulos sedit; quia novitas trahi & trahere, erigere atque descendere. num. 10. Vid. Spiritus Sanctus.

In festo SS. Trinitatis.

I. *In nomine patris*, &c. Summum mysterium, una Deitatis essentia in trinitate personarum. 10. E. n. 5. Serries processionem. T. 3. E. 60. & 74.

II. *Filij*, Generatio, ordo & modus generationis. n. 68.

III. *Et Spiritus Sancti*, In trinitate est amor essentialis, & notionalis. ibid. 75. Vid. Spiritus Sanctus.

In festo Corporis Christi.

I. *Care mea verè*, &c. Quomodo verè potus, verè cibis, dum sumitur ad modum cibi & potus? T. 11. E. 29. Est in pectore fugiens ab oculis & in absentia non absens. T. 10. D. 6. à n. 23.

II. *In me manet*, &c. Per Eucharistiam non solum consensio, sed in Corpus Christi hominum singularis conversio. T. 3. E. à 27.

III. *Cenam magnam*, Quia nihil suavius, nihil iucundius, nihil pretiosius. T. 10. D. 2. n. 14.

IV. *Magnam*, In quo cena excellentia? ibid. Summa gratia? D. 6. n. 20. Amoris vehementia? n. 22. Christi gloria? T. 7. D. 2. n. 13.

V. *Debiles & claudos*, &c. In Sole Christus Eucharistia posuit tabernaculum, sol velocissimè cursum peragit, in quo illuminat & inflammat. Illuminat cæcos, inflammat debiles, movet claudos. Nemo est qui se abscondat à calore eius. Vid. Eucharistia.

FESTA IANUARIJ.

In Circumcisione Domini.

I. *Postquam*, &c. Prius est post vulnus. Prius vulnus, quia vulneratus amoris & post, ex vulneris vulnere. T. 4. D. 1. num. 5. Flores humanitatis Christi apparuerunt: & post dies octo etiam tempus purificationis. Sanè in terra nostra, terra impatientis amoris & amoris infantis. num. 4. Unde impatientis? Ante vulnus, quia non vulnera: post vulnus, quia non maiora. n. 11.

II. *Postquam*, &c. In quo amor Christi vicit tempus, ab amore victus? ibid. à n. 5. T. 3. D. 4. n. 10. Vid. Christus. IX.

In Epiphania Domini.

I. *Eccè Magi ab Oriente*, &c. Et in eis venit Gentilitas, facta ex nigra formola, ex languente valida, atque ex odiosa dilecta. T. 3. E. 43.

II. Pro reprobatione Synagoge, *Eccè Magi ab Oriente*. Eliguntur qui amantur, reprobantur qui dignantur. ibid. 28. T. 5. E. 20. T. 9. E. 51. Grata ingrata, ingrata grata. ibid. Vid. Gentilitas. Synagoga, Gratitude, & Christus. VIII.

In festo S. Sebastiani.

Stetit tanquam in palæstra in loco campesiri, quo Sebastianus inventus, qui tormenta tulit, & perterritus, & obviavit. T. 3. D. 4. à n. 10. T. 4. D. 1. à n. 6.

In

Silva Evangelica.

In festo S. Agnetis.

Sponsa, ex multis electæ exit obviam totum cælum; quia in pectore eximie virtutis legebat testimonium: per tormenta vel in puella virtutem; per passionem singulare certamen. T. 4. D. 2. n. 1. & 14. D. 3. à n. 3. T. 5. D. 3. n. 6.

In Conversione D. Pauli.

Relinquimus omnia, Utrique dum se in alium conversus, omnino reliquit. Attritus lapsus, stupefactus à celo, cæcus à luce, contritus corde, sese offert facere, quicquid possibile fieri. T. 6. D. 1. n. 6. T. 10. D. 2. n. 12. Hæc mutatio dextere excelsi, & eius summitas gratiæ, & quia conversus voce, & quia in actuali intentione peccandi. ibid. & D. 4. n. 15. T. 7. D. 4. n. 1.

II. *Quid ergo erit nobis?* Spectaculum factus & Angelis & hominibus. Singulare, quod esset Saulus & Paulus, & quod vulnere expelleret vulnus. T. 7. D. 4. Vid. Penitentia, II.

In festo S. Petri Nolasti.

Maiores hac dilectionem, Petrus Christi imitatus exemplum, ut fieret etiam in charitate miraculum: liber tendit in acerbiter servituti, & pro alijs. T. 9. D. 6. Ex pretiositate muneris, vehementia fulget amoris. T. 11. D. 1. n. 6. Amore captus sub eius servitute renuit libertatem. T. 3. D. 5. n. 6. Quò magis prodigus, sibi videtur parvus. T. 10. E. n. 2. Educit solipses, unde alij percontantur. T. 8. D. 2. à 9. T. 10. D. 6. n. 7.

FESTA FEBRUARIJ.

In Purificatione Virginis.

I. *Dies purificationis secundum legem*, Tria insignia in Virginis amore, obedientia humilitate; quibus fecit factum, quod secundum legem videbatur non sic. Subiecit enim legi rationem, memoriam & voluntatem. Rationem, quia talen te obtulit, qualem esse nescivit. Voluntatem, quia lex amorem, & eius leges nescivit. Memoriam, quia illam artificio captivavit. T. 9. D. 6.

II. *Attulit in templum nova dona puerpera Virgo*, Quænam dona nova? Ut videretur peregrina à lege captivitas, subiecit legi tres naturales potentias. In ratione, quasi nescientiam, necessariam cognitionem: in voluntate, amoris libertatem, quasi necessariam servitutem: in memoria memoriam insignem, quasi oblivionem. ibid. Vid. Maria. X.

In festo S. Scholasticæ.

I. *Sponsa & sponsa*, Benedictus Sol, Soror Luna, quæ in diebus suis fulsit, cuius mirabilis ortus, cursus & occasus. Mirabilis, nascens, currens, moriens. Quo constat, quid agit, quid possit, quid velit: & in velocitate cursus, in suavitate cantus, in promptitudine influxus. T. 7. D. 6. Altitudo, ad eius de Benedicto victorias, excelsus dilectionis ex flamma cordis, ex igne pectoris, & etiam ex fletu ab igne. ibid. n. 15.

II. *Exite obviam*, Occurrit in aera. Inter. Quæ est ista quæ ascendit sicut columba desuper rivos aquarum? Scholastica, quæ post exortat ab illa procellam, in specie columbæ volat in cælum. Est columba speciosa, perfecta, sponsa amica, amore faula, amore mortua, atque columba nigredine pulchra. ibid. à n. 16. De eius musica in utero, quàm Deo grata, gratiosa, misericordia. Vid. Scholastica, & Benedictus II.

Tom. V.

In festo S. Mathiæ.

Revelasti ea parvulis, Quid revelavit hæc. Quænam? Quæ vita in electione Mathiæ, & proditoris iusta reprobatione: igitur sine munere iudas, quo fugebatur; habito à Mathia, antequam eligeretur. T. 3. D. 6. Electus ante electionem & è celo, illo flore in dignitate, & cum illo dignitate florente. ibid. & T. 2. D. 1. n. 2. T. 8. D. 3. n. 5. Vid. Dignitas, Electio, & T. 6. E. 2.

FESTA MARTIJ.

In festo S. Gregor. Magni.

Hic magnus vocabitur, iure. In dignitatem quæritur cogendus, rogatus recedit, invitatus fugit. T. 3. E. 4. Patet vel in summum electio optima, quia prius doctores suffragantur quàm suffragia. D. 6. In munus quæritur. T. 8. D. 4. n. 1. Ante electionem, & è celo eligitur. T. 3. D. 6. n. 10. & 15. & dum sic eligitur, verè exaltatur. 16. Vid. Electio, Dignitas.

In festo S. Benedicti.

I. *Eccè nos reliquimus omnia*, Virtutis perfectio, summitatis consummatio. Sic sapit, qui relinquit, & nescit quæ relicta non cognoscit. Benedicti pectoris in schola est singularis sapientia: recedit, dum ab illo relinquunt mundus, scienter nescius, & sapienter indoctus. T. 9. D. 5. Scienter, quia cognovit reliquisse omnia: nescius, quia relicta ignoravit præ opulencia. n. 4.

II. *Relinquimus omnia*, Verè qui relinquit se, & vitam extra mundum fuit. Tandem manit in cælo, quando cælo nutriti possit. T. 4. D. 4. à 3. Post in terris positus, in celestibus habitavit. T. 5. D. 1. à 11. Vid. Benedictus. I.

III. *Quid ergo erit nobis?* Deo acceptus, antequam natus. Ante pervenit ad gloriam, quàm terram tangeret. Ante suscepit divinam, quàm corporis membra. Ante accepit Spiritum divinum, quàm haberet humanum. Ante cepit vivere Deo, quàm sibi. Mira virtus ante tempus, si sic in matris utero, quid aliquando? T. 4. D. 2.

IV. *Quid ergo erit nobis post*, si modo sic? Ille & soror in utero matris formarunt templum & chorum, in cuius vocibus memoria omnium mirabilium, nota vitæ celestis, & pronosticon futuræ sanctitatis. ibid.

V. *Calcato mundo*, studet novo renunciationis modo. *Quid ergo?* Totus mundus nihil illi videtur, obsequium necessitas dicitur, mundus floridus tanquam aridus signatur, & in amore ut obsequatur, obsequitur. T. 9. D. 5. Vid. Benedictus. & T. 4. D. 3. n. 13.

In Annunciatione Virginis.

I. *Missus est Angelus ad Virginem*, ut novum Dominum super terram ostenderet: nimirum hominem, virginem & generationem. Hominem, Deum Virginem, matrem, sine generatione generationem. T. 3. E. à n. 87. à 117. 122. 140. D. 3. n. 12. T. 11. D. 1. n. 13. D. 3. n. 10.

II. *Ad Virginem*, Quo proposito? Ut Deus homo videretur novo ordine & novâ nativitate. Novo ordine, quia prius plures personæ in individua natura; & modò plures naturæ in una persona. Novâ nativitate, quia sine patre filius, priusque filius sine matre. ibid. Vid. Christus. I. II. Incarnatio. Maria. VI. Hinc Virginis honor singulari modo atque prodigio. Filius Virginis sine patre, qui filius Patris sine genitrice. Hæc enim dignata excellentior maiestate; cum filius Virginis esset, qui erat, priusquam esset filius Virginis. ibid. & T. 11. E. 47. D. 3. n. 11. D. 6. num. 2.

III. *Ad Virginem*, ut per illam ad nos veniret celestis gratia.

E 2

gra

Silva Evangelica.

gratia, celestia dona, dividi amoris insignia. T. 3. E. 29. & 43. T. 10. D. 5. n. 9.
IV. Ecce ancilla, &c. Ecce hominis redemptio, reparatio & beatitudo. T. 11. D. 6. n. 3.

FESTA APRILIS.

In festo S. Francisci.

Complacuit Patri. Ob humilitatem summam, & miram amoris flammam. Quam subditus Franciscus! Quam elevatus! In statera pectoris, quod deprimebat humilitas, elevabat caritas. T. 5. D. 1. n. 13. Vid. *Humilitas, & amor*. I. II. Totus flammescit, totus ardet. T. 3. D. 5. n. 10. T. 4. D. 1. n. 1. T. 10. D. 6. n. 5. Nil illi satis festinantur. T. 4. D. 1. n. 1. Spe nutritur & torquetur. T. 3. D. 4. n. 13. Volat fixus, & in celestia tendit immotus. T. 10. D. 5. n. 8. D. 6. n. 13.

In festo S. Marci.

Designavit Dominus. Siganter enim elegit, ut propter virtutem illum coronam donaret. T. 4. D. 3. n. 5. & quia se propter alios reliquit, cum Christum coram haberet. n. 4. & T. 5. D. 4. n. 8.

FESTA MAII.

In crucis inventione.

I. Nemo potest hac signa facere quae tu facis. Tunc Christus Nicodemum crucem exponit; igitur si mira à Christo signa, in Crucis inventionem mirabiliora, & opere & modo & causa. T. 3. D. 1. n. 4. In crucis inventionem reflector cum ligno Christi triumphus, mundi salus, mortis virulentia antidota, à n. 12.

II. Hac signa. In Cruce sanè alia: igitur per crucis inventum Christus ianuam caeli aperuit, in patriam exalem naturam restituit, domum celestem redonavit. Ex Augustino, ibid. num. 7. Vid. in *Triumpho & Exaltatione Crucis*.

In festo mirabilis Imaginis Crucifixi in vite. *Hac signa*, quippe duplicia ex vite crucis & ex cruce vitis, cuius mirabilis fructus, igitur in illa amor Christi impulsus & expressus. T. 3. D. 2. n. 2. Vid. *Vitis*.

FESTA IUNI.

In Nativitate Baptiste.

I. Audierunt vicini. Natus auditus? Est vox, & vox mirabilis & celestis; quæ ab ipsa nativitate non solum auditur, sed & videtur. T. 5. D. 3. Quid vicini audierunt? Quia magnificavit Dominus, &c. Gratia protectio quod Ioannes natus audiret: cuius vocem audientes vicini & videntes gratiam; non solum dicunt gratiam, sed magnificam; quia non tantum peperit senex fanem infantem, sed Verbi Dei coelestem insignem vocem. n. 8. Peregrinum prosus, quod alius moveatur sensus, ex quo auditur. In Ioannis nativitate peregrina narratur verba & miracula; quia inauditum, quod auditum portentum, in infante auditur vocem, & vocem esse visibilem. n. 10.

II. Audierunt. & quæ audierunt posuerunt in corde. Vox erat illuminans, & ab ipso oritur lucerna loquax. Vox & lux. Lux mentis, vox cordis. Lux in cognitionem, vox in veritatis indicem. à n. 7. Plura alia ex Chrylogo & Augustino, n. 9. Vid. *Ioan. Baptista*.

III. Magnificavit Dominus. Vifa in nativitate miracula insignia, prodigia magna: vox scilicet sine corpore, loquela in infante, etas sine infantia, & denique in muto lingua. ibid. n. 14.

In festo S. Petri Apostoli.

I. Quis novit ordinem cæli & enarravit in terra? Petrus dicens Christo: Tu es Christus filius Dei vivi. Indicat filium Dei etiam Verbum Patris, ob singularitatem productionis. In generatione communi, intelligens, quia intelligens non gignit, nec vivens præter vivens intelligit. In generatione divina filius est etiam Verbum. Verbum intelligentis est, filius viventis: Christusque dicitur filius Dei vivi; quia Verbum filius est Patris. Latè T. 3. E. n. 67. T. 11. E. 34.

II. Tu es Petrus. Quid quod Petrus sit? Orbis constituitur miraculum, discipulorum decus, theologorum pulchritudo. ibid. & T. 11. D. 2. n. 4.

FESTA IULII.

In Visitatione Virginis.

I. Exurgens Maria abiit, &c. Leta pro voto, religiosa pro officio, festina præ gaudio. Ex Ambrosio. T. 11. D. 4. n. 5.

II. Ut audiret, &c. Infans pander. Verbum ad illum in virgine venit, faciem vidit, & hostem iam vidorem superavit. ibid. Mora est Dea nomine Matris, pueroque languenti consilium salutem & sanantem. T. 3. E. 43. T. 11. D. 4. n. 1. D. 5. n. 12.

III. Exultabit infans, &c. Hoc officium Virginis & præsentia Salvatoris. Præsentia Salvatoris, ut gratiam communicaret: officium Virginis, ut in utero conferret. ibid. & T. 4. D. 2. n. 9.

IV. Exultavit infans. Stupor ordo, deficit consuetudo, miratur ipsa, & ex apparatu mansionis, hospitii meritum & dignitas innotescit. Ex Chrylogo. T. 11. D. 4. n. 5.

In triumpho Crucis, vid. in Exaltatione.

In festo Marie Magdalene.

I. Videri hanc mulierem? Hæc non illa, quam cogitas. Illa peccatrix, hæc innocens. Per silem, conditionis, antiquæ nec velligium. T. 7. D. 4.

II. Remittuntur ei, &c. Flectas coram medico sanavit vulnus expellens crimen, obdusit cicatricem, & sanavit sanitatem; quippe cicatrice abolita, vulnorum infectorum neque signa. n. 3. Vid. *Penitentia*, & post Dominice. Palmar. Pro *Lachrymis Magdalene*.

In festo S. Ignatii de Loyola.

I. Misit illos ante faciem suam. Ut per illos cognoscatur advenisse regnum Dei, & per Ignatium alij patere celeste regnum. Quærit gratiam, renuit sibi regni gloriam; quia vult gloriam ad meliorem gloriam Dei. Gloria quæritur in fructu: gratia in dilecti charitatem. Gloria in felicitatem videntis: gratia pro fide in pignus amoris: Ignatius intendit ostendere amorem, quin aliam nisi amoris intendat felicitatem. T. 4. D. 3. n. 13. T. 5. D. 4. n. 9.

II. Designavit Dominus. Ignatium in singulari Charitate exemplum. Singulare quidem in vitam aliorum vitam amittere, & pro illorum salute salutem animæ exponere: expulso ducere in viam eterne felicitatis, & pra-

Silva Evangelica.

propterea oblivisci salvationis. T. 5. D. 1. n. 4. D. 4. n. 9. Vid. *Ignatius*.

FESTA AUGUSTI.

In festo S. Dominici.

Vos estis lux mundi. Apposite, quippe sapientiam hæreticorum stultitiam ostendit, atque radices hæresicon valide evulsit. T. 8. D. 6. Vid. *Dominicus*.

In Transfiguratione Domini.

Transfiguratus est ante eos, ut ex gloria eius corporis, in hominibus etiam gloria videretur carnis, qua corruptio corrupta, atque mortalitas mortua. T. 7. D. 2.

Pro S. Laurentio, vid. Martyres.

In Assumptione Virginis.

Optimam partem elegit, quæ pulchra per naturam, pulchrior per gratiam, pulcherrima per gloriam. T. 3. E. 20. Forma est Dei, & miraculum mundi. D. 3. n. 3. & 11. Imago filij & speculum paterni splendoris. T. 11. D. 1. n. 7. D. 2. n. 3. Omnium charitatum idea, quies & delitium Delictis. T. 3. E. n. 131. T. 11. D. 2. n. 1. Eius vitalis in celum transitus: & dum eius corporalis evanescit aspectus, perficitur matris influxus. D. 5. n. 6.

In festo S. Augustini.

Vos estis sal terræ, vos estis lux mundi. Lucis cum sale splendor diuturnior & lucidior. T. 9. E. 37. Est lucidior sine flos salis. n. 84. igitur non solum hæreses compescuit, sed iugulavit. T. 8. D. 6. n. 13. Vid. *Sal, Hæreses, Sapientia, scientia*. Pro Augustini Conversione, vid. *Amor, Cor, Contritio*.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Nativitate Virginis.

I. De qua natus est Iesus, qui Sol: Virgo progreditur quasi Aurora, tenebras fugans, penas eliminans, celum illuminans. T. 11. D. 2. Cur Aurora nascitur, & cur Aurora vera atque singularis dicitur? n. 1. & E. 2. 44.

II. De qua natus est Iesus. Claret nativitas matris ex nativitate Salvatoris; quia est filij imago, mundi decus, gratiæ pignus. T. 11. D. 2. n. 1. Gloria humani generis. T. 3. D. 3. n. 3. Eiusque ministra salutis. E. n. 131. Vid. *Maria*. I. III.

In festo nominis Maria.

I. Nomen Virginis Maria. Nomen vite, nomen gratiæ, nomen custodiz. T. 11. D. 5. Vel per speciem nominis cordis habetur conversio, Redemptoris cognitio, & lachrymarum cessatio. ibid. à n. 10.

II. Nomen Virginis celi terræque gaudium num. 4. Angelorum. 13. Hominum. 5. Innumera ibid. invenies. Vid. *Maria*. I. V.

In Exaltatione Crucis.

I. Operetur exaltari. Quomodo? Speciali amore & artificio mirabili exaltatus Christus in cruce erexit secundum hominem, & superavit seductorem demonem. T. 3. D. 1. n. 6. Est crux causa nostræ felicitatis, & beatitudinis, singulari modo, quem cogitavit charitatis

magnitudo: igitur inde hominis gloria, unde ignominia, & libertas unde maior infelicitas. ibid. à n. 1.

II. Ita exaltare oportet, &c. Ibi lytrum libertatis, unde pondus servitutis: ibi medicina plagæ, ubi virus haustum cordi: ibi Salus, ubi vulnus: ibi vita, ubi peremptio. ibid. n. 6. Servitoris fuit redemptio, pharmacum morbo, cadaveri resurrectio. ibid.

III. Crux ubi exaltatus sedentes in tenebris illuminavit, Deo reconciliavit, à diabolo eripuit, in paradisum reduxit, &c. ex August. ibid. n. 7. Lethum fuit lethi, expulso toxici, serpenteque serpenti. num. 7. Vid. *Crux Christi*. VII.

IV. Ita exaltari, &c. Quo pacto fecit Christus exaltatus? Mortalis ita videtur, tuncque immortalis cognoscitur. T. 3. D. 1. n. 19. T. 7. D. 2. n. 8. De morte per mortem gloria singularis, facta curru ex ligno Crucis. n. 1. T. 3. D. 1. n. 5. & 12.

In festo S. Matthei.

I. Vidit hominem sedentem in telonio: Et vocavit. Charitas Christi in peccatorum summa, & singulari excellentia. T. 6. D. 1. n. 3. T. 7. D. 1. n. 14. T. 10. D. 5. n. 4. Vid. *Christus* IV. Malum, quia in peccato; peius, quia sedebat in vitio. T. 8. D. 2.

II. Sequere me. Vocem verè audivit, qui exemplo vocantis secutus est vocem. T. 10. E. 32. procedens in penitendum & simul conversationem coelestem. T. 7. D. 4. n. 1. T. 10. D. 1. n. 3. D. 2. n. 12. D. 3. n. 5. D. 4. n. 3. Vid. *Auris, Vox, Verbum*.

FESTA OCTOBRIS.

In festo Rosarii Virginis.

I. Beatus orator. Elogia sunt virginis, ad quæ necessaria forma devotionis; quia materia virtutis non est virtus, nec ullas ex folijs fructus. T. 5. D. 2. Laboratur in vanum, & est opus sine opere, præstolatus sine utilitate. num. 2. T. 11. D. 5. num. 2. Vid. *Maria*. XIV. Præsentia Virginem laudantis ex præsentia cordis, & plenitudine laudis; non oratio fit polluta, clauda, circa vel debilis, vel deformis. T. 5. D. 2. n. 2. à num. 6. Vid. *Oratio*.

II. Beatus virgiter. Placet Virgini devotionis obsequium, exule cogitatione rerum inaniū, suis in opus studij attentione & intentione: tunc Rosarium orantis subsidium, Deo sacrificium, atque demoni flagellum. T. 5. D. 2. n. 2.

In festo S. Francisci.

I. Revelasti ea parvulus. Quæ? Introivit in potentias Domini, defectu mandante literarum: inepit præ amore, desipit eius dulcedine, extra se abiectus, atque cognitione boni summi. T. 3. D. 4. n. 2. sui impos amans vehementer. E. 45.

II. Parvulus. Spiritu pauperibus, quia paupertas & filia & mater amoris. T. 10. D. 5. n. 11. Sapit, quia desipit. Ignorantia Francisci vera sapientia, & doctissima stultitia: scientia celestis mentis, ex schola ardentis cordis, quo charitas amplectitur literas, sapientie plenae, & intellectus divitiarum. T. 9. D. 4. n. 12.

In festo S. Theresæ.

I. Huius filiz exierunt ebriam sponsa Christo, & sponsa Theresæ. Quando ergo sponsalium? In ultima vite hora. Theresæ in vita. Ingenio amoris, mors illi

Vita.

Silva Evangelica.

vitalis: igitur in vita mors, in dilectum morte tendere, sic stare & velle mori. T. 3. D. 4. num. 3. & 5. Clarus. Mors in amante, assidue corde; sed vitalis flammato fursum pectore; mori & non mori; sic esse in vita, & non esse mori velle, sed non posse tenere, sed non possit. ibid.

II. *Sponsa*. O dilectio! Patitur, moram faciente Sponso, qui cruciatur desiderio. Si mors ventura, cito in dilecti fruitionem veniat: egrum enim fert pectus flagrans amore, tempus & tempus in vulnera tolerare, & mortem venientem ab amore suspendi. T. 4. D. 1. à n. 9.

III. *Moram faciente Sponso*, Theresia vivit & moritur desiderio. Amoris est, dilecti vivere vita: maximi verò, videre vitam dilecti: morique Theresia flammam flagrantis cordis signatur ut mors vitalis; quia vita dilecti est habetur, non videtur. T. 3. D. 4. n. 6.

IV. *Exire obviam Christo* in aëra: ideo ascendit in celum sicut columba, amore mortua, coelesti vitæ, atque virtute perfecta. T. 7. D. 6. à 16. Vide plura. T. 3. D. 4. & verb. Theresia.

V. Quomodo staret gratia, avida gloriæ? T. 4. D. 3. n. 13.

FESTA NOVEMBRIS.

In Patrocinio Virginis.

I. *Beatus venter*. Mater dicitur Christi, & mater hominum, ex quo peperit Primogenitum suum. Quando non mater, quæ cunctorum necessitatibus simul accurrit? T. 1. D. 4. n. 8. cuius gratia prompta, & in gratias manus velocissimè festina. D. 4. à n. 1. T. 11. D. 2. à n. 6. D. 5. n. 6.

II. *Beatus*. Quæ nos etiam felices, dum habemus in illa officia gratuita matris. Est generis scutum & auxilium. T. 11. D. 5. n. 12. Medicina & radix omnium bonorum. D. 2. à n. 6. Vid. *Maria*. III. IV.

In festo omnium Sanctorum.

I. *Beati*, Quæ quia illis gloria vel in misera vita, sit ænigma bonorum & malorum videatur, & labores coronentur. Ænigma utique, mundi bona missa facere & habere, in dolore & plorare, possessio & spes, persecutiones & pax, dolor & gaudium, mundus & celum. T. 4. D. 3.

II. *Beati* modò per gratiam, postque per gloriam: gratia in pignus æternæ felicitatis, gloria in demonstrationem amoris: quarum bona sempiterna sunt, secunda sunt, plena sunt. n. 14. & 16. Sic enim ornat ecclesia militans & Ecclesia triumphans. n. 3. Est enim gloria fursus, & gloria deorsum. Gloria fursus frui: decorum pati. n. 12.

III. *Beati*, & modò Vera maiestas in abiectione, honor in humilitate, exaltatio in dedecore, gloria in pena, felicitas in ærumna. n. 8.

IV. *Meres in cultu*. Laborant in mundo potentia hominis: at in cellis à Ratione removetur error, à Voluntate dolor, à Memoria timor; ubi mira serenitas, plena suavis, æterna securitas: ex Bernard. serm. 11. in *Canticis*. n. 6. Pro terrenis castella, pro temporalibus sempterna, pro multis magna. Ex Beda. n. 16. Magni refert, forte magna, quantum vulnera virtutis sunt testimonia. ibid. à n. 1.

In festo S. Martini.

Ut qui ingrediuntur lumen videant. Quid in Martino videndum? Amoris divini singulare studium. Non sibi sed alijs quærit commodum: igitur illi gloriæ, propter

gloriam aliorum gloriam relinquere. T. 3. D. 4. à n. 14. T. 5. D. 1. n. 4. D. 4. à n. 9. In celum trahitur, à discipulis dilabitur. Singularis charitatis officium, mori & non mori; velle mori, nec valere. T. 3. D. 4. n. 5. exilium propter mortem tolerare, mortemque suspendi. T. 4. D. 1. n. 9. Studet merito, dum summo invitatur bono. D. 3. n. 13.

In festo S. Gertrudis.

I. *Exierunt obviam Sponso & Sponsæ* virginis. Sponsus exit obviam Gertrudi Sponsæ, & millibus electæ. O dulcis & suavis affectio! Sic afficit, deficiat est: anet quidem humana substantia, sed in alia formâ, aliâ gloria, aliâ potentia: ex Bernard. T. 3. D. 5. n. 3. Amor eius ingeniosus, summus, vehementissimus, novus. ibid. à n. 1. T. 10. D. 6. n. 24.

II. *Sponsa & Sponsæ*. Unum sunt. Amore in Sponsum ducta, in pectus traxit Sponsum, in cuius amore didicit artificium. T. 3. D. 5. n. 12. Mutuò vivunt, corda permittuntur, & alia amoris insignia videtur, verb. Gertrudi.

In Presentatione Virginis.

Beatus venter. Quæ Matris honor, dum virginis deus: cor: filius in illa inventus, antequam veniret; quem genuit, dum virginitatem obtulit. T. 11. D. 3. Alia verb. *Maria*. V.

In festo S. Catharine.

Accepte oleum cum lampadibus. Lampades admoventur uberibus virginis; & accepte oleum, præparationem certaminis, in quo igne lampadis fulgebant oleum fortitudinis, martyrijque claritas & felicitas. Claritas in mundo, radiante felicitate ventura è celo. Tota claritas gloriæ, in conflictu martyrij. Surgit è certamine victoria, & de morte immortalis oritur vita. Illius gloriæ ex persecutionis pena, & in summa pena summa gloria; cuius virtutem attestantur vulnera. T. 4. D. 3.

In festo S. Andrea.

Secuti sunt eum. Ambo per crucem, à qua Andreas suscepit singularem glorificationem: igitur honor futurus in maiestate sedis, occultus latebat in passione crucis. T. 4. D. 3. à n. 8. Vid. *Cruz*. *Christi*. VII.

FESTA DECEMBRIS.

In Conceptione Virginis.

I. *De qua*, Quæ magnum, quod vel ab ipsa conceptione pulchra; maius, quod tota; maximum, quod tota pulchra; & maximum quod sit, ut esset sola. T. 3. E. 11. & 22. D. 3. n. 1.

II. Mater plauditur, dum concipitur. Prius in Virgine esse gratia, quam natura: minimeque dicitur, à quibus in natura procedit; ut cognoscatur quem in natura produxit: cognita dignitate prius, quam esse; & matris gloria, antequam existentia. T. 11. D. 1. Prius in illa dignitas, quam entitas; matris gratia, quam humana natura, licet ex natura humana. ibid. & T. 3. E. 13.

III. *Liber generationis Iesu-Christi*, non Adami. Sicine pro excellentia conceptionis Virginis. Respicit germen, non radicem; quia accepti à radice originem, & nequaquam conditionem. T. 11. n. 1. Vid. *Maria*. I. II.

Silva Evangelica.

In festo S. Lucie.

Vid. in festo S. Catharine.

In Expectatione Virginis.

I. *Paries filium*. Non videre dilectum, maxime filium, mors in vita, præsentia & absentia, merores & gaudia, possessio & vota. T. 3. D. 4. à n. 4. Quod habetur, è manibus labitur: quod illuminat, obsecrat: quod ducit, removel; & quod venit, fugit. n. 6. T. 4. D. 3. num. 13.

II. *Paries filium*, ut videatur quod nunquam visum,

scilicet secunda virginitas, & virginalis maternitas. Pulchra femina virgo: pulchra femina partu: at pulcherrima quæ in partu integerrima virgo. T. 3. E. 12. à n. 2.

III. Virgo est singularis & varijs & miris modis: quia mater virgo, quia peperit genitorem, & ex se filius quæsi genuit non habuit patrem. ibid. *Maria*. VIII.

In Nativitate Domini.

Vidimus gloriam eius, & per eum etiam gloriam humanam: illuxit enim nobis dies redemptionis novæ, & preparationis antiquæ, felicitatis æternæ. T. 11. D. 6. Alia verb. *Christi*. VIII.

INDEX GENERALIS RERUM ET VERBORUM.

Prior numerus paginam, posterior & etiam Unicus numerum marginalem designat.

A

AARON: V. Sacerdos.

Virgæ eius florentis imago in siclis percussa. fol. 207. num. 13.

ADDITIONE.

Quæ verba ad additionem olim in usu? 228. 34.

ABLIATHAR.

Apud Hebræos nomen, cognomen & agnomen. 304. 9. Tempore David erat Summus Pontifex primarius. 13.

ABSENTIA.

Noverca amoris 657. à num. 19. Quomodo vita à Christi amore? 20. Quando absentia in ipsa comitum societate? 286. 10. Cur fomes amicitie reconciliat? 88. 10. V. *Perfidia*.

ACUS NAUTICA.

Inter duplicem cynosuram trahitur & retrahitur. 280. 11.

ADOPTIO.

Quid sit? 133. 65.

ADULATIO.

Eius & veritatis certamen. 425. 6. Idem adulatio & prodicio. 338. 4. V. *Constitutum*, *Ministri*.

ADVOCATI.

Descriptio praverum. 549. 6. Ex legibus exleges: in leges iacula, eorum opinionones. 5. Cur illorum sententia semper enigmatica, vel terrores? 7. Strophæ & canthalia, quia lex illorum quæstus & quæstus. à n. 6.

ÆGYPTUS.

Officina superstitionum. 394. 33. Sal non comedunt, & in sale sepeliuntur. 555. 65.

ÆTERNITAS.

Pro ævo. 147. 90. Quid sit ævum & æternitas? 91. *Ævum* pro æternitate. 90. Cur non æternum aliquid, etiam fuisset ab æterno? 99. Implicat creatum & æternum. 98. Quid æternum & sempiternum? 99. *Æternitas* descriptio. 127.

ÆVUM.

Nulla coxvitas rei create cum Namiæ 153. 101. V. *Æternitas*.

AFFECTIO.

Quam cæca! 92. 3. Præ affectionibus, connectiones ad dignitates faciliores meritis. 8. Digni essent indigni, modo silent affectiones repellit. 11. Cruciant, quæ affectiones laetant. 496. 13. V. *Iudex*, *Præfatus*. XII. *Ambitio*.

AGRIPPA.

Eius catena ferrea & aurea. 248. 16.

ALEXANDER MAGNUS.

Occurrit illi Iaddo. 224. 26. Arrogantia eius & insatiatio. 394. 32. Allata ei puella pulcherrima virulenta. 216. 14.

AMBITIO: AMBITIOSUS.

Hebetat mentem, & torquet sequens per fas & nefas utilitatem. 454. 31. Irrequieta semper. 639. 13. Aversatur pacem, nihil æternum intelligit. 454. 31. Embolia, artes & exercitia. 24. 6. 92. 2. Simulatio & dissimulatio. 12. Origo. 14. Suffragationis artes ab ambitione. 612. 3. 14. & 15. Quid sit ambitum ambire? 91. 1. Ambitio loca insipientia. 38. 12. In benefactorem ad auxilium. 400. 2. Conditio, ac ingenium malignum. 344. à 19. Voto frustrato maledictus. 21. Insanus. 205. 6. Detraitor & superbus. 98. 18. Insolentia, præsumptio & arrogancia. 13. Criminatur vel virtutes. 26. 11. Turpide flores & gradus in vota instruit. 13. Habitus candidati. 96. 12. Per alios ingredi & egredi statigit. 204. 34. Pro fuo commodò cuncta proterit aliorum commoda. 7. Ante perditionem perditionis, falsus semper amicus, cognitus potius iniquitate, quam nomine. 682. 9. Ostio à iustitia in dignitatem clauso, aliunde intenditur accessio. 92. 2. Cur ex dignitatem fidi, demerita constant ambitiosi? 15. Indignorum ambitio est fortunæ venatio. I. V. *Indignum*.

AMICITIA: AMICUS.

Cur per sal signetur? 332. 39. Vulnera intima ex falsa amicitia. 341. 14. Perfidia deauratur fide, & amicitie candore. 354. 1. Caute cum amicis agendum, ne

frang